

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 209/2021
02.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Крста Бобота, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужиоца у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Ктко 2625/18 од 08.09.2020. године и Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 85/20 од 23.09.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.03.2021. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Вишег јавног тужиоца у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Ктко 2625/18 од 08.09.2020. године и Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 85/20 од 23.09.2020. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужиоца у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Ктко 2625/18 од 08.09.2020. године, делимично је усвојен захтев за исплату трошкова кривичног поступка окривљеног АА, поднет преко браниоца адвоката Крста Бобота у износу од 62.250,00 динара и то на име: приступа браниоца на одржано саслушање окривљеног од 13.02.2019. године у износу од 9.750,00 динара, приступа браниоца на одржано саслушање окривљеног од 13.03.2019. године у износу од 9.750,00 динара, приступа једног браниоца саслушању осумњиченог од 19.06.2019. године у износу од 18.000,00 динара, приступа једног браниоца одложеном испитивању сведока ББ од 25.12.2019. године у износу од 9.750,00 динара и приступа браниоца испитивању сведока ББ од 22.01.2020. године у износу од 18.000,00 динара, који трошкови се имају исплатити из буџетских средстава на текући рачун окривљеног по правноснажности решења. Истим решењем, одбијен је као неоснован у преосталом делу захтев за исплату трошкова кривичног поступка у износу од 63.750,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Кв По4 85/20 од 23.09.2020. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА изјављена против првостепеног решења.

Бранилац окривљеног АА, адвокат Крсто Бобот, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних решења, због повреде закона из члана 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијана решења, тако што ће усвојити захтев браниоца окривљеног АА за исплату трошкова кривичног поступка окривљеном у делу у коме је одбијен, те да бранилац окривљеног на основу члана 488. став 2. ЗКП, буде обавештен о седници већа.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и на седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство не би било од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са правноснажним решењима против којих је поднет захтев за заштиту законитости, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног је неоснован.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости указује да је побијаним правноснажним решењима, повређен закон из члана 441. став 4. ЗКП, тиме што окривљеном није признато право на накнаду трошкова кривичног поступка на име награде и нужних издатака ангажованих бранилаца, јер су окривљеном супротно одредби члана 78. став 3. ЗКП, признати трошкови за ангажовање само једног браниоца, која одредба не ограничава право окривљеног да ангажује више бранилаца у поступку, нити право да му се трошкови награде и нужних издатака ангажованих бранилаца исплате у случају из члана 265. став 1. ЗКП. У вези са тим бранилац у захтеву наводи да се јавни тужилац и суд у побијаним правноснажним решењима упуштају у оцену колико бранилаца је довољно окривљеном у кривичном поступку, пропуштајући да примене члан 261. став 1. и став 2. тачка 7) ЗКП и члан 265. став 1. ЗКП, који чланови одређују да трошкови кривичног поступка чине награда и нужни издаци браниоца из чега произлази да се може утврђивати шта представља нужне издатке браниоца, али не и шта представља награда браниоца, која је прописана адвокатском тарифом, па како је окривљени своје браниоце платио по адвокатској тарифи, а имао је право на ангажовање више бранилаца, то му према ставу одбране, припада право на накнаду трошкова кривичног поступка које је реално имао, при чему се поставља питање чију награду јавни тужилац и суд признају и исплаћују окривљеном тј. присуство ког браниоца оправдавају као нужно.

Изнете наводе захтева браниоца окривљеног Врховни касациони суд оцењује као неосноване.

Из списка предмета произлази да је решењем Вишег јавног тужиоца у Београду, Посебно одељење за сузбијање корупције Ктко 2625/18 од 24.01.2020. године, одбачена кривична пријава ПУ Панчево Ку бр.2549/18 од 13.11.2018. године, поднета против окривљеног АА, због кривичног дела злоупотреба положаја одговорног лица из члана 234. став 1. КЗ из разлога што не постоје основи сумње да је учињено кривично дело за које се гони по службеној дужности. Након доношења тог решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Крсто Бобот, поднео је захтев за накнаду трошкова кривичног поступка, који, између осталих, обухватају и трошкове за процесне радње које су предузете у току поступка истовремено од стране два изабрана браниоца, а који се

односе на присуство бранилаца саслушању осумњиченог од 19.06.2019. године, као и за приступ бранилаца на одложено испитивање сведока од 25.12.2019. године и испитивање сведока од 22.01.2020. године.

Одредбом члана 265. став 1. ЗКП, прописано је, да трошкови кривичног поступка из члана 261. став 1. тачка 1) до 6) тог законика, нужни издаци окривљеног и нужни издаци и награда браниоца и пуномоћника (члан 103. став 3), као и награда вештака и стручног саветника падају на терет буџетских средстава суда када се обустави кривични поступак или се оптужба одбије или се окривљени ослободи од оптужбе, што ће се изрећи у решењу, односно пресуди, а одредбом члана 78. став 3. ЗКП, прописано је да један окривљени може имати истовремено у поступку највише пет бранилаца, а да се сматра да је одбрана обезбеђена када у поступку учествује један од бранилаца.

Из цитираних законских одредаба произлази да је одбрана окривљеног обезбеђена када у поступку учествује један од више бранилаца и да следствено томе трошкови кривичног поступка из члана 265. став 1. ЗКП, који падају на терет буџетских средстава суда, обухватају награду и нужне издатке само за једног браниоца, чијим учешћем у поступку се сматра да је одбрана обезбеђена. Самим тим, у ситуацији када окривљени за своју одбрану изабере више бранилаца, трошкове одбране – награду и нужне издатке сваког наредног браниоца сноси само окривљени, без обзира на исход поступка.

Имајући у виду наведено, Врховни касациони суд налази да су побијаним правноснажним решењима, правилном применом одредаба члана 261. став 1. и став 2. тачка 7) и 265. став 1. у вези са чланом 78. став 3. ЗКП, окривљеном досуђени трошкови кривичног поступка на терет буџетских средстава суда на име награде и нужних издатака само у односу на једног изабраног браниоца, па су супротни наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА којима се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа – судија
Бата Цветковић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић